

що сънувахъ.... Пожара съ жълтитѣ пламъци.

Л е н а. Живота е наистина, единъ голѣмъ пожаръ. И щастливи сж онѣзи, които излѣзатъ читави изъ него.

За х а р и н а.... И представи си; да не можешъ да погледнешъ; да не бива да се засмѣешъ.... Че какво съмъ крива, дето роклята ми могла да се хареса нѣкому? че какво отъ това, че съмъ минала по ония нещастни розови листи?... Да знаяхъ, да знаяхъ! Колко съмъ била наивна! И за моята наивностъ — какъ жестоко съмъ отплатена.... Какъвъ човѣкъ! Не, демонъ бихъ казала азъ!

Л е н а. Права си. Въ него има нѣщо демонично. Той е отъ ония мъже, които сж луди по порядъчнитѣ жени. И когато не успѣятъ — тѣ отъ егзистъмъ постъпватъ тѣй, че правятъ достояние това на законнитѣ съпрузи и то тѣй умѣло, че тѣ да се явятъ въ ролята на избавителъ.

За х а р и н а. Нима!

Л е н а. Ще видишъ, че ти ако не му се отдадешъ...

За х а р и н а. (Пресича я). За нищо въ свѣта!

Л е н а. Той ще докара така работата, че Мони да разбере. И тѣй ще я представи, та ще mine за неговъ доброжелатель.

За х а р и н а. Боже мой!

Л е н а. И по такъвъ начинъ той ще бжде доволенъ, че макаръ той да не е успѣлъ,